

jesztett költségvetés a fentírtett irányok-
nak s rendszernek hiú kinyomata:

Mondja ki a képviselőház, hogy a
kormány által beterjesztett 1883 ik évi ál-
lami költségvetést tárgyalás alapjául sem
fogadja el. (Élénk helyeslés a szélső bal
oldalon.)

Kelt Budapesten, 1882. nov. 27.
Benyújtják: Helfy Ignác, Németh Albert,
Mocsáry Lajos, Lükő Géza, Farkas Ba-
lázs, Földes Gyula, Rády Endre, Gruber
János, Kriszinkovich Ede, Fornaszek Sán-
dor.

Kriszinkovich Ede úgy látja, hogy
az a számitási mód, melyet a kormány
az ország vagyoni helyzetének kedvező
feltüntetése végett követ, nem egyezik meg
azon helyes számitási szabályokkal, mely-
ek a hármas kis tükörben foglaltatnak.
A deficit számitása szerint meg fogja kü-
szelíteni a 60 milliót. A jelen kormány
egyenesen az ország háztartásának rende-
zésére alakult; most kiderül, hogy a kor-
mány 875 milliójába kerül az országnak.
Azt hiszi, hogy a kormány eljáratotta lét-
jogát, és azért szóló csatlakozik Helfy há-
tározati javaslatához. (Helyeslés a szélső
balon.)

Ezután Szilágyi Dezső szólalt fel.

A **Tagblatt** vezércikke követke-
zőleg nyilatkozik Európa jelenlegi po-
litikai helyzetéről: A germán és szlav
elem közti fajú harc, a Német és Orosz-
ország közötti háború bármennyig halasztassék
is az eldöntés, kiküldhetetlen ugyan, de
Vilmos császár nem akarja hadviselés ál-
tal zavartatni még utolsó életéit, ragasz-
kodik a porosz politikai hagyományaihoz,
a czárral való jó viszonyhoz is, s akara-
tának nem szegülni ellene, Bismarck is
békés viszonyban törekszik maradni Orosz-
országgal. Bosznia s Herzegovina okku-
pációja engedmények, melyeket a szlav-
ság tett Ausztria-Magyarországnak. Bis-
marck politikájának programjában Ausz-
tria Magyarországnak azon szerep jut, hogy
márkelni segítse Oroszország befolyását
a szlav világra.

A most felmerülő kelet-ruméliai kér-
dés, mely Oroszország aegise alatt egye-
sítését célozza Kelet-Ruméliának és Bul-
gáriának, megcsináltatja a berlini szer-
ződésben Bismarck által megalkotott ösz-
szes békebiztosítékokat Minden erejét arra
kell tehát fordítania, hogy Kelet Ruméli-
ának s Bulgáriának az ő politikáját is ve-
reséggel fenyegető egyesítését megakadá-
lyozza.

A debreczeni cukor-gyár.*

Az 1860-dik évben Vecsey Imre, Ká-
dár Ferenc és Leidenfrost Gyula debreczeni
birtokosok szövetkeztek azon célra, hogy
itt „Alföldi cukorgyár” cég alatt nyers
cukor gyártást eszközöljék.

Még azon évben egyrésztől a cu-

*) Szűcs Mihály: „Debreczen város m-
zőgazdasági állapota” cz. művéből.

— Meglehet, én sok embert ismerek
de kevés lelket.
— No ezt ismeri, és tetszik is.
— Tetszik — már hogy tetsze-
nek hiszen férfi.
— Ha az is.
— Már kérem, ön nagyon jól tudja,
hogy én a férfiakban semmi kedvest sem
találok s gyakran csudálkozom azon, hogy
tud némely nő beléjük szerelmes lenni.
— Különös, hiszen maga is sze-
relmes.
— Az igaz, de ebből még az nem
következik, hogy engem is szeressenek.
— Nem értem.
— Bizony magam sem.
— Miért keresi hát őket minduntá-
lan fel?
— Ez oly kérdés melyre csupa ud-
variasságból adós akarok maradni.
— Az egészről azt látom, hogy ma-
ga nagy hamis.
— Az mindegy, de kérem jön ve-
lem?
— Megyek csak várjon egy kissé.
— Mért, hiszen comme il fant van
öltözve — tehát mehetünk.
— No, no csak ne siessen olyan
nagyon.
— De sietek, mert már három napja
nem látam őt, — kérem sógorasszony men-
jünk, s E. ajtót nyitott a háziasszony előtt,
előre bocsátva őt az ajtót egész otthoniassag-
gal bocsátta, a kulcsot zsebre tette.
— Ah hüvös van, adja kérem a kul-
csot, hadd vegyek legalább egy kendőt
magamra.

korrepa termelést megindították, mátrés-
ről a szükséges gyári épületeket felállí-
tották és a belszervezetet Breitfel és Evans
prágai gépgyárosok által elkészítették,
ugy hogy a gyár teljesen felszerelve mű-
ködését már azon évi novemberben meg-
kezdte, és azon évi termelésből mintegy
600 mássa nyers cukrot gyártott.

Ezen iparvállalatnak, mint nagy rész-
ben sok hasonló hazai iparvállalataink-
nak legfőbb hibája volt, hogy a szövet-
kezők magukat elszámították, befektetett
alaptőkékük legfeljebb a gyár előállítására
és a működés megkezdésére volt elegendő,
a répa természeté, majd a gyártás tete-
mos költségeit maguk erejéből nem fe-
dezhették, és már az első év nyarán kény-
telenek voltak Robert Flórián a szelovi-
ezi cukor-gyáros pénzbeli segítettégét igény-
bevenni, ki a szövetkezetnek 80,000 frt
hitelt nyitott, melynek következtében aztán
a vállalat minden önállóságát elvesztette,
s az általa gyártott nyers cukrot Robert
Flóriánnak kénytelenített eladni, ki ha
a társulat szorult helyzetét felhasználni
nem akarta is, de a társulat a nyers cu-
kornak Debreczenből Morvaországba és a
refinuirozott cukornak ide szállítási költ-
ségét nagy részben elvesztette.

Hozzájárult még ehhez az hogy a
szövetkezet tagjainak nem sikerült olyan
egyének alkalmazása, kik a cukorrépa
termeléshez kellőleg értettek és a gyár-
tásra nézve szükséges szakértelemmel bir-
tak volna, s hogy vállalatukon még sokkal
nagyobb kárt nem vallottak, főként azon
körülménynek tulajdonítható, hogy már az
első évben a vállalat 1/4 részét, második
évben fele részét, később pedig, az 1862.
évben bár nagy veszteséggel az egész
vállalatot sikerült Róbert Flórián birto-
kába átbecsátaniok.

Nevezett 1862-dik évben a gyári
vállalatot átvévé, mind a cukorrépa ter-
mesztésre, mind a gyártásra nézve rendet
és szakértelemmel párosult okszerű gaz-
dálkodást hozott be.

1869-dik évben több helybeli brünni
részvényes közreműködésével a gyárat
összes felszerelvényeivel együtt, egy, azon
évben „Debreczeni cukorgyár részvény-
társulat” cég alatt alakult társaságnak
átbecsátotta, magának és családjának a
részvények nagy részét megtartván.

A részvénytársulat működését 1870.
évben megkezdvén, a gyáron nagyobbabrt
átalakításokat tett, úgy hogy az ezen évbeni
nyereséget az alakítási költségek felemész-
tették. Az 1870 és 1871. évről részvényen-
ként 3 frt osztalékot fizetett. Az 1862. év az
üzletre nézve felette kedvezőtlen volt, úgy
hogy ezen évről a nyereség és veszteség-
rovás 56,000 frt veszteséggel zárott le.
Az 1873 dik év a nagy szárazság daczára
is meglehetősen sikerült, a mult évi vesz-
teségből 38,000 frt visszakerült. Az 1874-
ik évben pedig a még fentmaradt 29,000
frt veszteség teljesen törlesztetett, sőt még
valami csekély haszon maradt is fent.

Ezen év a társulatra nézve egészen
új korszakot eredményezett; nevezetesen:
A debreczeni részvényesek legna-
gyobb része a répa termelést és gyártást

beszüntetni és a gazdálkodás fenntartásával
a gyár működését szeszfőzésre és marha
hizlalásra akarta átváltoztatni, mitől már
azért is eredményt vártak, mert nálunk
mindez ideig szeszgyár nincs, és a köz-
vidéki italmérései jogbérlek a szükséges
szeszt Nagyváradról és Aradról kénytelen-
nek hozatni; ennek ellenében a brünni
részvényesek és a Robert család a cukor-
finomító berendezését kívánták elhatároz-
tatni, és ezen óhajtsáikat a közgyűlésen
csakugyan keresztül is vitték.

Tagadhatatlanul igaz, hogy a cu-
kor-finomító berendezése nagyon kívána-
tos volt, mert így a társulat az általa ter-
melt nyers-cukrot nem kénytelen nagy
veszteséggel az edelőnyi, brünni, vagy se-
loviczi finomító gyáraknak eladni- és ha
többet nem nyerne is ezáltal, mint a nyers-
cukornak kiszállításai és a stüveg cukor-
nak ide visszazállítási költségét, tekintve
a nyers cukor tetemes mennyiségét, már
ez is évenként mintegy 20—30,000 frt
különbséget tehet ki. A finomításra szol-
gáló készülékek 4 magyarországi és 1
bécsi beszüntetett gyártól jutányos áron
beszerezettek.

(Vége köv.)

UJDONSÁGOK.

* **Hazafel!** Tegnap érkezett meg
városunkba Zvornikból (Bosznia) egy csap-
tat katonaság, mely a 39-k ezred mozgó
zászlóaljához tartozik, de letöltve a há-
rom évet szabadságra lett bocsátva. A
csapatot Ballon hadnagy vezette, s már
mindenik illetéségi helyére távozott.

* **Szinügy.** Amit a napokban emli-
tettünk, tényleg megtörtént. Arad és Nagy-
várad közt a szinügyi viszony fölbomlott.
Idevonatkozólag a „Bihar” következőket
írja: „Az aradi szinügygámlóító egyeslet
úgy látszik megunta a szövetséget Nagy-
váradal. Ambar az Aradnak adott engedé-
ly értelmében a szinartuslatnak még a
jövő nyárára át kellene jönni Nagyvá-
radra, ök ezen szándéktól távol állanak.
A temesvári szinházal szemben mar le-
vaunk kövte, úgy t. i. hogy ott husvét-
től kezdve három hóig tartoznak előadáso-
kat tartani, az az ide csak is július hó
elején jöhetnek át. Most pedig arról érte-
sítettünk, hogy Mannsberger igazgató a bu-
dai Krisztina-városi szinkör elnyeréséért
adta be kérvényet. A mi azt jelenti, hogy
csak azon esetben jönné át hozzánk ha-
rom Lóra, ha a budai szinkört nem kapja
meg. Nekünk az ellen nincs semmi kifogá-
sunk, ha az aradi szinartuslat odamegy
nyárára, a hol jobban remél kijöhetni. De
azt mégis elvárók az aradi szinügygá-
mlóító egyesletől, hogy tudassa velünk, mi-
kint már Temesváron a tavaszra le van
kövte s ide át nem jöhetnek. Mert azt
hisztük, miként nem kívánják töltük az
aradiak, hogy epen a legforróbb nyári na-
pokban járjunk a szinházba verejték csep-
peket izzadni. A nekik adott engedély kü-
lönben is úgy szól, hogy ide május 1-én
tartoznak ájzönni, miheiyt tehát ök csak
júliusban szandékoznak Nagyváradra jönni

— Ah ha, lári-fári.
— Kételkedik?
— Igen is, nem is.
— Beszéljen világosabban.
— Nos hát, tudom én érdekleni önt,
ahhoz pedig ki jöttét hat órára ígerte lel-
ke mélyéből vonakodik.
— A philosophia gyakram sophis-
mára vezet.
— Én nem csalódom.
— Kiváncsivá tesz — mondja ki le-
gyen az érkezendő?
— Julia.
— Csakugyan? — E — szemében
önkéntelen egy szikra jobbat fel. Hirtelen
elfordította arczát, de Margit szeme rajta
függött s látta a hatást, melyet már a
puszta név említése gyakorol.
— Ugy-e igazam van? — kérde
gyüngéden.
— Most alkalmam nyílnék — ép úgy
válaszolni, mint az előbb ön.
— De nem teheti, mert akkor ön
magát hazudtolná meg.
— S ön nem úgy tett az előbb?
— Nem — mert én úgy beszéltem
a mint éreztem.
— Igazitsunk rajta egy kissé s mondjuk,
ön úgy beszélt amint gondolt, de nem úgy,
mint érezett.
— Eh, mint évelődnek — szólt bele
Erzsike.
— Hallgassanak inkább reám, én kér-
dek magától — E — valami érdekest, de
aztán igazán feleljen.
— Rendelkezzék velem,

s a tavaszt Temesváron töltik, azt biaz-
súik, hogy örendelkezési joguk elől
s a nyári saison iránt, eitekintve az arad-
szinartuslattól, intézkedhetünk. Mint e arad-
rokból kiltünk, Nagyvárad szinartuslat ne-
kül marad. De nem maradhat. Miután pe-
dig az ideiglenes szövetkezesekben semmi
haszna nincs, kell, hogy állandóbb alapon
tegyen lépéseket a jövőre nézve.

* **Nana, Zola Emil** „hires” regénye
után írott szimmi ma adatik először szin-
padunkon.

* **Még egy ciklus.** Szinházunk
igazgatója, tekintve a szép sikert mely a
Szigligeti ciklust követte, mint halljuk,
Schakespeare műveiből is előadási sor-
zatot fog rendezni.

* **Veka eső, köből sár.** E kö-
mondás igazsága felől nagyon meg lehet
győződni a mostani napokban, mikor alig
esik egy keveset, s máris sártengerben
kell usznunk. Kivált a mellékutczákra
lakók vannak bőven megáldva sárral,
akiknek érdekében még annyi sem tör-
ténik, hogy a rosz, gédros kövezet kija-
vittatnék.

* **Rablók.** Halász József köztiszte-
letben álló nagyvárad polgár tegnapelőt
delután 5 és 6 óra közt épen özönáji
végezte s egy nőcselét az asztal elaza-
dásával foglalkozott, mikor a szobába két
idegen ember állit be. — Az egyik revol-
vert szegzett az aggastyán mellétek, a
másik pedig pénzt követelt tőle. A megre-
mlt házigazda minden kulcsát átadta a
rablóknak. Egyikük el is indult kutató-
s körülből 100 forintot, egy aranyórárt
aranylánczeczal egy ezüst órárt szin-
aranylánczeczal, egy medailont és egy re-
volvert szedett össze. A másik rabló ez-
alatt a házigazdát, feleségét és a cselédt
tartotta sakkban, agyonlövéssel fenyegetve
öket, ha megmozdulnak. Miután a gazem-
rek megrakodtak s azon kijelentéssel vigas-
taliták meg a házigazdát, miszerint szeren-
cséje, hogy nem üres kézzel mennek el, mert
ezen esetben golyót röpítettek volna agyába
eltávoztak. Az ajtókat maguk után min-
denütt bezárták. Övatoságunknak — írja
a „Bihar” — volt is annyi eredménye,
hogy mikorra a haziak kiszabadulva lárm-
mát csaphattak, ök már rég nyomot
vesztettek. A rendőrségnek sem sikerült
eddig semmit kipuhatolni. A rablókon
legfeljebb az uri ruha volt, melyet
viseltek.

* **Tudomány és öngyilkosság.**
Egy fiatal leány öngyilkossága alkalmából,
ki a párisi Notredame templom tornyából
vetette le magát, dr. Bronardelli azon
nézetének adott kifejezést, hogy a haiti
ily esetekben a gyors megfulladás követ-
keztében beáll, még mielőtt elérni a test
a földet. A kérdés fölött polemia támadt
a Nature cz. folyóiratban, melynek közlé-
seiből kiemeljük a következőket: Bot-
tempa megjegyzi, hogy az esés mélyesége
66 méternyi lévén, az esés még a gyors-
vonatok sebességét sem érhetné el, pedig
a legsebesebb gyorsvonaton sem fulladt
meg még soha a gépész vagy vonatvezető.
Remy elbeszéli, hogy gyakran látott an-
goloikat több mint száz lábnyi magasság-

* **A gyulai le-**
közölg a „Bekés” a
roszakaratu koholm
dologban annyi az
mult hetfőn, tehát
picska helybeli szab-
jának egy ösmeretle
aki ép ugy lebetett
— cukort vett és
vagy a sugárton,
éves inasa meglátva
tőle, hogy mit ak-
a szakáias ember ba
visszaforult és a
serte. Azután elvál-
maradt.

Aki próbából fölt

Dr. E. Hammo
folyóiratban, hogy
módja, a nyakcsigoly
ségtelen s a mellett
tani akasztásnál, ug-
megfőtás, vagy elat
folytán áll be,
Ha a kötet ne-
pedig nagyon magos
lehet elkertüni, hog
férhessen a tudóhoz,
hosszabbittassék, ha
kötelel tehát máské-
kon. —
Hogy miképen,
lása szerint, megpr-
zsöllyeszkébe ülén.
orvosbarátja által ny-
orvosbarátja pedig ar-
rét vizsgálta, hogy a
azonnal kéznél legyen
A szerint, a m-
szorosabbra húzódott,
érett Hammond. El-
lett, mely a lábaknál
kint fölterjedt testébe
repedni éreztet volna,
annyira ezméleténél
hatta barátainak, mik-
zét, hogy megtudja
és 20 másodpercnyi
fájdalmat sem érezt.
érzéke már 55 másod-
s a meglehetősen nagy
Hammond ezekből az
az elíteltnek álló hel-
let nyakára tenni, m-
laryuxra. A kötélinek

ből mély folyóba ugrani s misszionáriusok mutattak neki 1855-ben, Oban szigetén egy benszülöttet, ki 300 méternyi (1000 lábnyi) magasságból ugrott le. Midőn kérdezték tőle, hogy mit érzett az esés alatt, azt válaszolá, hogy csak látó szervei tagadták meg a szolgálatot. Mindezek megczáfolni látszanak a Bronadelli által felállított tételt s a kérdés teljes kiderítése azért is kívánatos, mert lehetnek oly szerencsétlenek, kik e halálméretet választanák azon hitben, hogy fájdalom nélkül halnak meg, mielőtt a földet elérték volna.

*** Mannsberger Jakab**, az aradi színház művezető igazgatója — mint budapesti lapok írják — folyamodott a főváros tanácsához, hogy a budai színházban a jövő nyáron társulatával előadásokat tarthasson. Kérvényét a színház központi igazgatótanácsához adták ki véleményezés végett.

*** Poppé Béla** vendéglőjében (volt Horog-féle helyiségben) minden pénteken hálóstély tartatik. Ugyanott napokon kitűnő ebéd és vacsora kapható. A derék fiatal vendégeket ajánljuk a közönség pártfogásába.

*** 5 millió márká kárpótlás.** A badeni vasuti pénztár a Hugsztalien melletti vasuti katasztrófa alkalmával elhaltak utódainak, valamint az életben maradt sebesülteknek összesen három millió márká kárpótást fizetett. Ha hozzá vesszük a heidelbergi katasztrófa alkalmából fizetett kárpótási összeget s a szenvedett kárt, a mi két millió márkát tesz ki, a badeni vasut kára öt millió márkára rug. Mint-hogy a hugsztalieni katasztrófa ügyében még nem tartották meg a végtárgyalást, még nem tudni teljesen, hogy ki volt okozója az emberéletben, egészségben és vagyonban esett kárnak.

*** A köcsög-kalagok ellen.** Milanóban pár nap előtt hadat izentek a köcsög-kalagok, melyet veszedelemmel jár viselni, mert beverik a viselőjének fejével együtt. Ilyen módon akarják rábírní a közönséget, hogy ismét Garibaldi kalapukat viseljen.

*** Böhm Sámuel** cseplédutezai kávéházában ma este népzenekar működése mellett thea-estély tartatik. Ezen kávéház tulajdonosa, ki a közönség igényeit minden alkalommal kielégíteni igyekszik, méltán megérdemli annak pártfogását.

*** A gyulai leányrablásra** vonatkozólag a „Bekés” a „Függetlenség” híret roszakaratu koholmányának jelenti ki. A dologban annyit az igaz, hogy állítólag múlt hétfőn, tehát még f. hó 13-án Krupcsika helybeli szabó négy éves leánykájának egy ösmeretlen szakályas ember — aki ép úgy lehetett keresztény, mint zsidó, — czukort vett és ment vele az utcán, vagy a sugáruton, s Haverda ezabó 13 éves inasa meglátva őt, állítólag kérdezte tőle, hogy mit akar a leánykával, mire a szakályas ember barátságosan beszélgetve visszafordult és a leánykát hazafelé kísérte. Azután elvált és minden rendben maradt.

Aki próbából fölakasztotta magát.

Dr. E. Hammond az a bizonyítja egy folyóiratban, hogy az akasztás mostani módja, a nyakcsigolyának dislocálása szükségtelen s a mellett barbár szokás. A mostani akasztásnál, ugymond, a halál vagy megfojtás, vagy elalétság, vagy mindkettő folytan áll be.

Ha a kötet nem elég szoros, vagy pedig nagyon magosan kötetik meg, nem lehet elkerülni, hogy egy kis levegő ne férhessen a tüdőhöz, s így az élet meg ne hosszabbítsa, hacsak kevésbé is. A kötelet tehát másképp kell helyezni a nyakon.

Hogy miképen, azt Hammond, állítása szerint, megpróbálta önmagán, egy zsöllyeszekbe ülve. Kendőt szorított egy orvosbarátja által nyaka körül, egy másik orvosbarátja pedig arczát szemléte s ütérét vizsgálta, hogy a szükséges segítséggel azonnal kéznél legyen.

A szerint, a mint a kendő mindig szorosabbra húzódott, különféle érzeteket érzett Hammond. Először nagyon melege lett, mely a lábknál kezdődött s lassankint fölterjedt testében. Fejét mintha megrepedni érezte volna, füle zugott, de azért annyira eszméletlenül volt, hogy megmondhatta barátainak, mikor surják meg kezét, hogy megtudja érzé-e. Egy percznyi és 20 másodpercznyi ily kísérlet után semmi fájdalmat sem érzett. Egy más alkalommal érzéke már 55 másodpercz múlva elhagyta, s a meglehető nagy kézzurást nem érezte.

Hammond ezekből azt következteti, hogy az elítélnek álló helyzetében kell a kötelet nyakára tenni, még pedig szorosan a larynxra. A kötélinek puhának, hajlékony-

nak kell lenni, hogy jól a gégéhez tapadjon. Ha az elíteltet ily helyzetben emelik a magasba, a halál gyorsabban s biztosabban bekövetkezik. Oly elítélteknek, kik kevesebbet nyomnak 150 fontnál, tanácsos meglehető nagy súlyt kötni lábaikra, hogy a kötélt jobban megfeszüljön.

A pétervári diákzavargások.

Az egész várost izgalomban tartják az ismételve kitört diákzavargások. A zavargások már régebben kezdődtek a Poljakoff féle diák-konviktus elleni tüntetéssel, mely miatt egy tanuló pár nap előtt kizártak. E kizáratás ellen a tanulók egész erejükből tiltkoztak. Az ifjuság ingerült hangulatát még fokozták a kazani egyetem bezáratásáról elterjedt hírek, úgy hogy a teendő lépések megbeszélése végett gyűlést akartak tartani, mit azonban az itteni egyetem gondnokai megtiltott, kizáratással fenyegetve minden abban résztvevő tanuló. A diákok erre tüntetészerűleg összegyűltek a ruhatar csarnokában mintegy 257-en, s egyértelműleg azt a követelést hangoztatták, hogy az egyetemi hatóság a kizárt tanulókat kérésre bocsátsa ki. A gondnok által segélyre szolított rendőrök a tanulók megverték. Ekkor Gresser rendőrfőnök két zászlóalj gyalogságot rendelt ki s ezek segélyével 180 diákot tartóztatott le. Ezek közül 16 azonnal kiutasított a városból, 104 fogva maradt, a többi szabadon bocsáttatott. — Attól félnek, hogy az egyetem az események folyton zárva marad.

A Kazánból érkező hírek igen szomorúak. Ott is egy tanuló kizáratása okozta a zavargásokat. A katonaság megbízott, hogy a törvények ellenére összehitt diákgyűlést kergesse szét, s minthogy a tanulók ellenszegültek, a katonaság lött, s három diák halva maradt. A többi erre megadta magát. A lapoknak nem szabad ez eseményről híreket közölni.

A városi rendőrfőnök maga kísérlette meg 20 rendőrral az egyetem nagy csarnokában tartott diákgyűlést feloszlatni. A tanulók azonban megtámadták az engedelmességet s azt kívánták, hogy előbb a rendőrök távozzanak. Erre d. u. 5 órakor 60 csendőr s fél 6-kor a fin garda két zászlóalja jelent meg a helyszínen. Kétszáznyolcvan tanuló kísértetett a Paleródbé, hol egész éjfélig maradtak s ez idő alatt csak egy csésze teát kaptak. Ekkor kiválogattak a kevésbé bűnösöket — száma 180-at — a kik szabadon bocsáttattak; 14 azonnal illetőségi helyére tolonczoltatott, a többi pedig különböző rendőri börtönökbe elosztva, fogágban tartatott.

Kurta ujságrás.

Hogy az amerikai lapok minő röviden közlik újdonságaikat arról tanulságot tesz egy kis szemelvény, melyet egy Detroitban megjelenő hetilapból veszünk át a következőkben:

„Egy new yorki zsebvágó kisasszony olyan szép volt, hogy férfialdazati lemondtak arról, hogy őt becukassák.”

„Kirpan Adamnak Chicagóban van 12 lábnyi hosszú szakála. Egyebe nincs. Hogy agyvejele van-e arról a krónika nem szól.”

„Egy 14 éves indián fiúcskát a multkor 7 iskolás leányka elfogott és összecsozólt. Az indián fiúcskát e dolog annyira megzavarta, hogy föl akarta magát akasztani.”

„A „Boston Post” egy kisasszonyt Ohióban — tyuknak nevezett el, mert 13 keményre főtt tojást tudott eltemetni kebelébe.”

„Egy st.-lousi szerencsen megevevett egy tucsat osztrigát, mely egy vendéglő kamarájában megposhadt; de most azt állítja, hogy jövőre inkább ágyuval lövet magába.”

„Oh! szegény szivem! Megezakad a szivem! — kinlódott sirva egy chicagói leányka. S az előhívott orvos mégis csak azt ajánlotta neki, hogy néhány napig ne egyék disznópescsényét.”

„Egy charlottei ember égő szivarját oda nyomta egy elefánt garinczéhez: látni akarta hogy minő batást idélt elő vele. Az elefánt elhajította ormányával az embert, úgy, hogy egyik karját és egyik lábát eltörte.”

Csarnok.

Egy csoda.

Irta: Sacher-Masoch.

Éjjel volt s szállinkozó hóhelyek eltakarták a legközelebbi tárgyakat. A gáz-

lángok bágyadtan világítottak, az ég csillogtalan, s egy halvány holdsugár sem törhetett át a sűrű hóesésen. Az éjszakai szél vadul forgatta a leuge hópíhüket, de nem szakíthatott lyukat a nagy takaróba a mely a földtől az égig ért.

Az ódon szürke házak az örmény-utczában, az ereszlől lecsüngő jégcsapokkal s a hóval befutott ablakkal, még komorabban, sokkal ijesztőbben tüntek fel, mint közönségesen. E házak egyikében, magasan egy padlásszobában egy fiatal leány ült, s kezeire támasztva fejét, a szomorun pislogó fagygyergyó lángjába mereszté szemét. A fűtetlen hideg szobában az elhagyott minden lehellete és sóhaja meglátszott a levegőben. Hallgatódzva emelék fel fejét, midőn a nyirkorgó lépcsőn lépteket hallott, mintha valakit várt volna. Óra, óra után tünt el. Egy mély sóhaj fejezé ki csalódását reményében, midőn valaki lassan közelítve az ajtót neszelell feinyitá. Egy fiatal ember lépett be drága nyest bundájába takarózva, kozáksipkáját fejébe huzva s majdnem szeméig felhuzott selyemkendőjével ismeretlenül tevé magát.

„Bocsánat” — szólalt meg — „nem tudom jó uton járok e...”

„Oh igen” — kiálta fel a leány — „én vagyok Doroschenko Nikasia.” Erre az ifju gyorsan betéve az ajtót a leány felé közeledett.

„Nagyon halás vagyok, Antopol, hogy eljött,” — szóló Nikasia felemelkedve, miközben foitozott nagy kendője szét nyílt mellén. Antopol egy hosszú félig csodálkozó, félig ijedt tekintettel nézett reá, s letéve szipkáját a hideg konyhához támaszkodott.

„Nem kellett volna eljőnnöm” — szóló szivarát mohón szíva — „tudni fogja, mennyit kell tünnöm családomtól kegyed miatt.”

„Elhiszem, de nem érzem magamat bűnösnek.”

„Ugyan kicsoda tehát?”

„On maga, Antopol. Midőn ön először hozzánk jött, ön ismerte a mi viszonyainkat, én nem az önt. Önnek nem lett volna szabad elfelednie, hogy én csak szegény, kézimunkám után élő leány vagyok s ön egy gazdag, előkelő ház szülfője, tudhatta volna, hogy ez jóra nem vezethet.”

„En szerettem kegyedet, Nikasia.”

„Hiszen az, akkor szeretett, s most midőn már nem szeret, nyomorultan elhagy.”

„Kérem, csak szemrehányásokat ne.”

„Oh nem akarom utatni, Antopol, de hát nem látja mily — ?” s elkezdett sirni.

„Milyen jelenet” — szóló türelmetlenül, — „tudhatja, hogy ezt nem szeretem.”

„Nem sirok többet,” — szóló a leány könyeit felszarítva, — „nem akarok terhére lenni.”

„Mit akar tehát Nikasia?” — szóló szivarát a földre dobva és óráját kihuzva.

„Hogy mit akarok?” — szóló szelid de elhatározott hangon. — „Atyát akarok gyermekem részére.” Antopol elhalványodott s a földre mereszté tekintetét.

„Anyának érzem magamat hónapok óta” — folytató a szegény leány — „midőn ön elhagyott, hamis szeméremből hallgattam ön előtt, hallgattam még akkor is, midőn anyám eltűzött magától és a nyomorba taszított; még mindig reményltem hogy ön vissza fog térni s kötelességét fogja teljesíteni, a nélkül, hogy figyelmeztetném reá; de most midőn naponként, óránként várom a gyermeket, a melynek ön az atyja, most már nem hallgathatok tovább.”

„Kegyed jól tette, hogy irt nekem” — szóló Antopol — „ön derék leány Nikasin. Tudom, hogy atyja vagyok azon gyermeknek, a kit szíve alatt hord, és gondoskodni fogok kettejükről.”

„Oh! nem azt” — nyögé a leány — „nem baj ha elveszünk mindketten, de én tovább is szegényben éljek, gyermekemre állí a gyalázat bélyegét? Ne hagyjon el, Antopol, kérem az istenre!”

„Ne kívánjon lehetlent, Nikasia! En utoljára vagyok itt kegyednél, nem jöhetek, nem szabad többé eljőnnöm. Hanem állapodjunk meg. Teljesüljön minden vágya, én mindenről gondoskodom, de Lemberget el kell hagynia.”

„Nem pénzt akarok, Antopol” adjon atyát gyermekemnek! sikolta Nikasia s kétségbeesve lábához veté magát.

„Kegyed kényserit, hogy rögtön itt hagyjam” — szóló hidegen Antopol. „Az ilyen komédia —

„Ön komédiának nevezi?” — szóló Nikasia s felemelkedni iparkodott. „Nem látja, hogy fel sem tudok kelni saját örömmel? — folytató keserűen. — „Segitsen

legalább!” Antolop felemelé s egy székre segített.

(Vége köv.)

Terményárak a debreczeni piacon

Egy m. mássa	felső,	közép,	alsó.
Buza	9.—	8.70	8.40
Kétszeres . .	7.20	7.10	7.—
Rozs	6.40	6.30	6.20
Arpa	5.30	5.20	5.10
Zab	6.—	5.90	5.80
Tengeri . . .	5.—	4.90	4.80
Köles	6.80	6.70	6.60
1 zsák burgonya 50 kl.	1.30		
100 kl. szalonna 60, 57, 54 frt.			
100 kl. háj. . . .	60, 57, 54 frt.		

A vásárbírószág.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

Csütörtök, nov. 30-án

adatik

NAP és HOLD.

Operette 3 felv.

Szabó József,

felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

Nyujtsunk kezét a szerencsének!

400,000 márká

főnyereményt nyujt legjobb esetben a hám-burgi pénzsorsolás, mely az állam által jóvá-bagyatott és biztosított. Az új terv előnyös beosztása abból áll, hogy néhány hét folyamán alatt 7 osztályban 47,600 nyerménynek biztosan kiorsolhatnak, és e közt esetleg 400,000 márknyi főnyeremény, azonkívül pedig

1 nyer. á m. 250,000	3 ny. á m. 8000
1 nyer. á m. 150,000	3 ny. á m. 6000
1 nyer. á m. 100,000	54 ny. á m. 4000
1 nyer. á m. 60,000	108 ny. á m. 3000
1 nyer. á m. 50,000	261 ny. á m. 2000
2 nyer. á m. 40,000	10 ny. á m. 1500
3 nyer. á m. 30,000	3 ny. á m. 1200
1 nyer. á m. 25,000	530 ny. á m. 1000
4 nyer. á m. 20,000	1073 ny. á m. 500
2 nyer. á m. 15,000	27,069 ny. á m. 145
1 nyer. á m. 12,000	18,436 ny. 300, 200,
24 nyer. á m. 19,000	150, 123, 100, 94, 50,
	40, 20.

E nyerményekből először 4000 húzás lesz 116,200 m. összegig.

Az első húzás kiválatosan

már meg van állapítva

E nagy az állam által biztosított pénzsorsolás legközelebb bi első húzásához kerül

1 egész ered, sorj. csak 6 m. vagy 3,50 krt. o. é.

1 fél " " " 3 m. " 1 3/4 frt. o. é.

1 negyed " " " 1 1/2 m " 90 krt. o. é.

Mindennemű megrendelés az összeg be-küldése vagy posta befizetés mellett azonnal teljesítetik, és mindenki töltnék egy az állam czimerével ellátott eredeti sorsjegyet kap. Megrendelésekhez, melyeknél az alatt látható megrendelési ivot használni kérik, a szükséges hivatalos tervek ingyen mellékeltenek, melyekből ép úgy a nyermények beosztása illetőleg osztályok mint az illető betétek ki-tűnnek, és megrendelőinknek minden húzás után felszólítás nélkül küldjük a hivatalos lajstromokat.

Ha sorsjegyeink nem tetzesenek a közönségnek úgy azokat a húzás előtt árának visszafizetése mellett visszavesszük. A nyermények kifizetése mindenkor pontosan állami biztosítók mellett történik.

Házunkat mindenker kedvelte a szerencse, és megrendelőinknek már sokszor fizettünk ki, egyebek közt 250,000, 100,000 80,000, 60,000, 40,000 stb. márkákkal.

Előre látható, hogy egy ily szilárd elapon épült vállaltal mindentűt határozott roszvételre bizonyul számíthatni, miért is az iránt kérik, hogy minden megrendelésnek eleget tehesünk, kérik a rendeléseket a közeli húzás miatt azonnal egyenesen a következő címhez intézni:

KAUFMANN és SIMON

bank- és váltó-üzlete Hamburgban.

Utóirat. Köszönjük az eddig bennünk helyezett bizalmat és a midőn az új sorsolás alkalmából résztevére meghívjuk, biztosítjuk, hogy ezuttal is törekvésünk leendő pontos és lelkiismeretes kiszolgáltatás által megrendelőink teljes megelégedését kiérdemelni.

A fenebbiek.

